Dux Moscoviae

Vitellii Jacobi: Epinicion in celeberrima inauguratione Vladislai IV.

EPINICION

In Celeberrima inauguratione,

SERENISSIMI ET INVICTIS-simi Domini

D. VLADISLAI IV.

REGIS POLONIÆ &c.

SVECIÆ HÆREDITARII, &c.
ELECTI DVCIS MOSCHOVIAE.

A

IACOBO VITELLIO ELO-quentiæ Professore in Academia Cracouień. Tyliciano, Canonico ad Eccle-siam S. Annæ.

CRACOVIÆ,

Impensis ex fundatione Generosi Domini BARTHOLOMÆI NOVODWORSKI, S. Ioannis Hierosol. Equitis Melit. Comendatoris Posnanień. olim S. R. M. Aulici.

QVale in Cælo ſimulachrum ſui Deus Solem & Lunam infixit, tale in Ciuitatibus eius exemplum eſt atque lumen Princeps. *Plutarch. ad Principem.*

Duodenarius I.

MAgne JAGELLONIDES, lux
Sarmatiæ armipotentis.
Sæculo narrande in omni
Chriſtiadum columen,
Septemtrionis lauta ſpes.
Perfugiumq́ Tuæ
Diuinitus ex malefidâ ſorte nunc
vindicandæ, à fulminibuſq́ tuendæ
Threyciis patriæ,
Nate auſpicatò; ſanguis, &
infuſa virtus, germine
Regum potentum,

Duodenarius II.

Aemula ſtirpsq́ Deorum.
prendis vbi dominantis
Imperî latè arduos, &
munere difficiles
faſces, Senatus calculis
Lechiadum & populi
ardentibus vnanimi ſententia
expetitus ſuffragiis: diadema
indigetisq́ DEI

quando manus ſacra in Tuum
REX Magne ponit verticem
Europa in omni

Duodenarius III.

Didite, nobilibusq́
Maxime in orbe triumphis.
Hoc tibi fortunet ille
qui imperio populos,
ipſosq́ Reges, arbiter
Legibus iisdem agitat:
qui fatiferum hoſtibus effecit Tuum
Nomen. & ſublimia flectere tantis
ſceptra dedit manibus;
ac gentium victricium
vna regendas credidit
perſanctè habenas,

Duodenarius IV.

Veranè cenſuerim, quæ
fabula Achaica ſparſit,
creduloq́ affinxit orbi;
cœlitonante manu
Reges διοτρεφεῖς, *Iouem*
Pabula & excubias,

& quic-

& quicquid amico animo præstari opus
Commodorum, Regibus, omnia ab aula
Idereâ Superum
præstare, & offerre affatim:
his liberalis Iuppiter
est Promus ipse.

Duodenarius V.

Græcia sed populosis
hoc recinat triuiis, quo
mobilem palpet popellum,
farciat & fatuos
gerris ineptis circulos:
Edite de Proauis
tu Regibus, ac veluti Diuis, quibus
æuiterna hoc imperium monumenta,
Non abolenda situ
iniurioso temporis,
in finibus fixit suis
famæ perenni.

Duodenarius VI.

Quicquid enim Venedico
Nereus, alluit æstu:
Corniger quòcunque tandem

ſaxiſragos Hypanis
fluctus remugit, limites
quoué Boryſtheneos,
natura Deusq́ futuri haud inſcius
iecit, & Dniepri æquore fræna cruentis
Thracibus impoſuit:
Huc vſque, & vltrà hæc amplius,
æternitas ſanctiſſimis
veſtris trophæis

Duodenarius VII.

inclyta ſigna locauit.
Gloria Sarmatis oræ,
vltor, & vindex ferocis
hoſtis Hyperborei;
Panopliâ ex cœli, data
Parmula ſancta Lachis. *rant*
Rex Magne, quot agmina nos cōſtrinxe-
vſque & vſq́ atrocia, fæta malorum:
namq́ procelliferi
cum Moſcúæ hinc, hinc Biſtonum
nimbi furentes, acriter
nos opperirent.

Duode-

Duodenarius VIII.

Insidiosè & aheno
(quidlibet audet enim hostis)
fæderum nexu reuulso:
Cùm æquoris ille furor
Vrbes profanaret, Deum
vis inimica suis
probrosè adytis probiberet, polluens
Harpyia incestâ impietate penates
Cælicolûm, omne nefas
agris Prutenorum allinens,
Cùmq; oppidanos Balthicus
Verres recenti

Duodenarius IX.

Verreret arte: Tuis tunc
auxilijs, animosus
Lechus, oppreßit nefastas
fædifragum furias.
Vernante namq; ætatula
Aureolo atque iuuen-
tæ flexu, alacer pauidis in rebus, vt
assores præstò patriæ, hæc tua semper
sollicitudo fuit:

Vladislao-

*Vladiſlaorum nomini vt
fælicior multis modis
longè præires.*

Duodenarius X.

*Splendidus ille Tuæ flos
pubis, & inſoliti æuum
incapax olim laboris,
dura per omnia ijt:
ætatis & lentos gradus
præpete Curriculo, ac
Penna celeri anteuolauit Martius
mentis inuictæ ardor, & inclyta virtus.
Moſcua prima Tuam
cognouit armis indolem:
Cùm fracta, victoris iugum,
legeſque, nutans*

Duodenarius XI.

*Quamlibet (vt populo illi
mos) tulit; atq; Tuos ſi
mente non læua triumphos
Colligit, & meminit
tecumq; pacti fæderis:
ſi volet & Fidium*

turpi

turpi temerare dolo, ac periurio,
obligatæ & conscia sydera dextræ;
fœdi fraga arma Tibi
vltrò inferat, permisceat
Terrasq́, Cœlumq́, vspiam
& quicquid ausit:

Duodenarius XII.

Tempus erit sua quando
pectora, Consiliorum
pœnitudo planget acris.
Namq́ diu varians
Cuniculosa hæc natio,
& scelerum fabricis
periura, sacerrumaque, inquam non diu
fraudibus gaudere potest, vt iniquo
ore polum atq́ solum
incestet, olim & gentibus
vt grande inhalet noxio af-
flatu venenum.

Duodenarius XIII.

Perfida ludis! an illud
excidit, haud meministi?
Cum potens armis virisq́,

 robo-

robore belligero
Vladislaus Rex, fulmina, &
omnicremas Tua cir-
cum tecta domosq́; , procellas funderet,
atq; haberet pabula sanguine largo
flamma peruncta; & vbi
indagine acri cinxerat
vrbes, & æratas agris
longè Phalanges

Duodenarius XIV.

Struxit; apum numerosas
ac velut aura Cohortes,
dùm calet, mellisq́; stillans
Conglomeramina ros,
inuitat: atq; examine
florea rura frequen-
ti insternit, agris opulentam quæ vehunt
in domos prædam, & spolia ampla ab Hy-
agminibus Comitum (metho.
sic ambijt lectissimis,
terrasq́;, tractusq́; impios,
Rex Marte fortis.

Duo-

Duodenarius XV.

Tunc quatit ariête crebro
igniuomisq; tuborum in-
sultibus muros, reuellit
Cardinibusq; suis
postes ahenos vrbium:
fit via vi, subitò
iam flamma vorax cinefecit diuitis
Moscuæ tecta, hausit opes, hominumq;
perfugia igne suo
ambussit, agros fertiles
Confecit horrendâ fame
& vastitate.

Duodenarius XVI.

Turrigeramq; Smolenscum
tertia bruma premendo
Candefecit, tertiùmq;
sole recocta Ceres:
dùm pertinax multum suis
fidit in aggeribus,
plenâ trieteride nec mollescit, ac
ludum habet: murosq; suos adamante, &
quolibet ære putat

robuſtiores; concidit
atrâq́ ſenſus obruit
ſtultos, fauillâ.

Duodenarius XVII.

Machina ſulphureo nam
fulmine fœtaq́ flammis,
diſcidit ferrata clauſtra;
vulnificiſq́ volans
circùm procellis, omnibus
luce oculiſq́ palàm
oſtendit in hoc documento, quo loco
peruicax mens, atq́ ſuperbia ſiſtat:
nam breuis hora, opibus
quas longa vix ſtruxit dies,
ſuffecit à Mauortiâ
dextra eruendis.

Duodenarius XVIII.

In Cinere interea ſe
Moſcua quærit, & altum
Ingemens, ſerò licetq́
excutit ex oculis
nubem, quid errarit videt.
quæritur haud tacitè

effron-

effrontem Epimethea: nec rebus ſuis
quas ferus clade hac ſupereſſe volebat
Mars, aliter meliùs
agnoſcit, immò & tutiùs:
Victoris ad clementiam
procumbat, iſtos

Duodenarius XIX.

Quêis hera Martis alumna,
flammâ, acieq́, pepercit,
ſupplices Victor ne ſpernat.
Faſnè, nefaſnè, foret:
error, ſceluſnè, an quidpiam,
diſcidijs animos
quod talibus imbuerat, cenſendum erit:
eluit largo imbre Cruor, ſed enim vltra
rebus opem miſeris
depoſcimus, ſic inquiunt
Rex Magne, iurantq́ inſimul.
Conſentienti

Duodenarius XX.

Voce, animiſq́ Ducem. Te
maximum Hyperboreæ pro-
nunciant oræ, ſuiſq́

 legi-

legibus, & populis
Te Principem natum asserunt.
Vt libet ergo fide
fluxa, ambiguis studijs, stulta, & ferox
mobilis vulgi leuitas agat, atque
perfida congeminans
nunc factioso classica
motu accinat, cogatq́ vim
quâ te lacessat;

Duodenarius XXI.

Nisibus hæc cerebrosis
nil nisi funera genti
& graues luctus refingit.
Ceu Aquilonis enim
cùm flabra glumas areæ
insiliuntq́, rotantq́:
aut molle pecus validâ postquam Leo
Corripit malâ; generosior illa
vis Tua Magnanime
Rex, Moscuæ sic proteret
Vim, consilij quæ nescia
damnosa semper,

Duode-

Duodenarius XXII.

Viribus atque ſuis ſe
ſubruit, haudq́ ſuperbos
prouehit fortuna faſtus.
Quin etiam ipſe DEus
dextram impiatam Crimine
ſacrilego, omnigenis
torpere, timere facit ſub Caſibus:
defluent mox arma manu, leporeſq́
Sarmaticas aquilas
illi expaueſcent: vt ſimul
illis cùm ages Rex optime
iniuriarum.

Duodenarius XXIII.

Obſtupuêre tuarum
militiam legionum
Thraciæ ſtriges, vel ipſum
incicurabile mon-
ſtrum Oſmanus, atrox ſanguinis
ac fera hirudo, in agros
dum vredine præcipitaret Lechiæ,
mille tercentum amplius atq́ Colubros
Sarmatiæ excidio

ſecum

ſecum attrahens, famoſus hic
regniſq́ damnoſus, graui
præſter veneno.

Duodenarius XXIV.

Quàm numeroſa locuſta
prata vbi roſcida tondet,
aut quot erucæ, feraces
dum populantur opes
hortorum, honorem veris aut
vngueq́, denteq́, vbi
& vellit, & ambedit, acer frondium
bruchus extirpator, & eſuriens quot
millia Curculio
infeſta ſtructis excitat
non raró aceruis, farris ar-
roſor malignus.

Duodenarius XXV.

Millia de attegijs tot
Biſtonidum euolúúntur,
tot cruori noſtro Echidnæ,
adglomerant properè
exhauirendo, ô patria, ô
Lechia ſacra domus

Diuorum,

Diuorum, & acerbus apellarum furor
Thraciæ effundet feritatis habenas?
& tua Menaliâ
vt ſetiger de ſyluâ aper
frendens nefandùm, conſita
vineta cædet?

Duodenarius XXVI.

Sed mihi cernere Erynnes
iam videor recutitas,
atque Chocimi profanâ
polluere arua lue.
iamq́ ecce ſub conopeis
vis inimica furit,
latratibus illicitis, iraſq́ iam
aſperat, iamq́ eripuêre ſerenum
tela diem, ipſe polus
exhorruit, cùm Daciæ
porrecta camporum æquora,
monſtrorum inundant

Duodenarius XXVII.

Eluuie, ipſe ferali
horridior trabea, ipſe
eminens faſtu locoq́

 editio-

editiore, oculos
exterret Osman, ceu fera
esurie, & rabie
incensa, in ouilia spectat, nec suam
sperat expleri ingluuiem, nisi rictu, &
fauce famente, greges
sub matre ballantes, pecus
innoxium, nec conscias
fraudis bidentes.

Duodenatius XXVIII.

Dilaniet, catulisq;
sanguinolenta cruentis
pabula vt non differantur.
esurie simili
impastus arsit Thrax. Sed hanc
Ventris edacis Hyænam
in Lechiacis, (caput adiurat ferum)
velle castris, se eximere, haud aliter fas
inquit: & innumera
armat lanistarum agmina
lauernionem qui trucem
fortissimorum

Duode-

Duodenarius XXIX.

Aggeribus ſuperatis
Lechiadum, igne, manuq́;,
expleant fuſo Cruore:
indomitis ſubitò
non diſpares Euris, gradum
corripiunt, odiis
feruens furor exſtimulat, dirumpitur
Oſman, immani inuidia, atque dolore:
iam validis opibus
auſuq; magno, horrentium
grandi tuborum cum impetu,
nitrato & igne,

Duodenarius XXX.

Noſtra ſtatuta reuellit,
aggrediturq́; nefando
impetu ac ſæuo, vſq; & vſque.
Phoſphorus Oceano,
ægrè extulit currum aureum,
lampade Phæbigena
accenſus: & æther amicâ vix agros
luce perfudit, ferus illicet iras,
funereasq́; ciet

formidines, rurſum acrior,
torrentis inſtar cum alueo
erumpit, agris

Duodenarius XXXI.

Inuidioſa, ſatiſq́
pernicies; neq́ feſſis
rebus, hora illuxit vlla,
quin ageret magis, &
vrgeret auſus impios.
Illachrymabile iam
nos exitium propè viuos hauſerat:
non procul letho Oſmaniiſq́ catenis
abfuimus: patriam
iam funeratam fulmine
& fractam ab iſto, haud amplius
victuram, ad omnes

Duodenarius XXXII.

Credula fama ſuſurris
detulerat populos; ſed
æthere ex alto optimus, nè
hoſtia Boſphoreis
eſſemus vnquam belluis,
Cælipotens vetuit.

Rex

Rex magne, animumque mare instillauit,
Dexteram fortem Tibi, belligerisque (&
annuit ipse viris:
virtute, fortunâ, tuâ
& ferro, & audaci manu, vt
contrà maniplos

Duodenarius XXXIII.

Odrysiæ improbitatis
exiliant animosi.
inde seruatæ triumphum
Optime Rex Patriæ
& quicquid vsquam Sanctum erat
quadrupedante fero,
hostilibus & pedibus calcandum; habes
eius erepti ampla trophæa Tyranno.
eximium illud erat
spectaculum REX inclyte;
Cùm Prodigus vitæ Tuæ

Duodenarius XXXIV.

Cornipedem insilis, ille
Aurea fræna remordens:
sternuit crebrùm, lupos que
permolit, & caput huc,

 illuc-

illucq; motans, inquies
subsilit, atq; Tuos
iucundo animat Ducis obtutu sui:
non leuisq; augur memoranda trophæa,
Threijcio hoste super
edicit, euentu optimo,
ceu temporis non inscius
esset futuri.

Duodenarius XXXV.

Facta nepotibus isthæc
non reticenda adamantêis
laminis sculpentur, olim
ferrea Bistonidum
Ceruicibus quod patriæ
vincula, magnanimus
(vt contudit armiferum Vladislaus
Bosphorum,) Rex depulit, & dominatu
Barbarico prohibens,
securitatem Lechiæ,
atque auream, agris, vrbibus,
pacem reuexit.

Duodenarius XXXVI.

Quando cruenta sacratis

signa

ſigna tholis, & ad aras
Stanſlai ſancti, ſariſſas
Boſphoreum vſq; modo
largè pluentes ſanguinem,
poſthuma poſteritas
Mirabitur: hæc ſpolia ex Otthomano,
Thraciæ dicet monumenta & haloſis,
fixit ac impoſuit
Vladiſlaus fortiſſimus,
& pacis & Mauortiâ
Rex arte pollens.

Duodenarius XXXVII.

Cumq; domi haud mediocri
diſſidio, patriæ res
fluctuarent, atque ventis
diſſociabilibus
hinc inde pulſæ, non procul
naufragio, & ſcopulis
eſſent; etiam attonitis ob Maximum
nauitã amiſſum, & metuentibus æquor
remigibus; nec adhuc
tantis gubernis quem Deus
clauoq; tractando bene,
vellet præeſſe,

Duo-

Duodenarius XXXVIII.

Scitum erat; at ſtudijs &
diſſilientibus in ſe
partibus contrarijs, ob
religionem vbiuis
ferueret æſtus Ciuium:
iamq́ ſuam haud aliter
quàm cernere ferro, acieq́, optant fidẽ:
dùm palàm dextris quatiũt lateri arma
pendula, nec ſibi cor,
ſed nec manus torpedine
ſic congelaſſe, & nec ſuum
extremè hebetem

Duodenarius XXXIX.

Eſſe animum, vt fidei nil
(cogat vbi vltima rerum
ſors ad iſtud) vel cruore
gratuito, atque opera
litare nolit quilibet.
ſanctæ vbi ſic fidei
hinc ſollicitè, hincq́ fidebus cæteris,
(vnico nam dicere quis numero auſit
Protea ſic varium
vultu)

vultu) fidebus cæteris,
poſtquam allaboratum eſt graui
Contentione.

Duodenarius XL.

Ancipiti Patria vt nè
preſſa malo, exitialem
litium meſſem ruinam
acciperet, metuens
non nemo prudentum fuit.
credulitas etenim
hæc, & varians miſerè, & ſecum in dies
diſſidens: morbum cerebri arguit, atque
ſaluificam panacen
cum deſpuit vis hæc mali,
affatu & ipſo noxia
vertigo, poſtquàm

Duodenarius XLI.

Vrbibus in populoſis
inualuit, rotat extemplò
& profana, & ſacra, vtroſq́
atque poli atque ſoli
confundit axes, ſuſq́, deq́,
omnia miſcet, agit,

& Classica personat, haurit sanguinem:
atq; habet pensi nihilum, in Cineres vel
Pergama dissoluat;
pulchrisq; tectis vrbium
acriter ignis edax
bacchetur; ista

Duodenarius XLII.

Commoda sunt cerebrosis
Maxima, prima, fidebus.
hæc vt infrænis lares nè
stultitia in patrios
incumberet, fortissime
Rex Tua sollicitè
prudentia cauit, & oppressit recens
Crudum adhuc, & limine virus in ipso.
quin etiam paribus
vt mutuum se nexibus,
iniuriarum amnistiâ
vincire possint:

Duodenarius XLIII.

Anxius vt pater olim
progenies sua quando,
obstinato pectore iras

deco-

decoquit, atque suam,
vt Cadmei fratres manum
in viscera armant propria,
bilemq́ acuunt, pereant vt funere
Mutuo: tunc ille animos inhibet, tunc
flexanima arte truces
emollit, armis exuit,
Mentes serenat, quas fera ob-
fuscarat ira.

Duodenarius XLIV.

& velut Ionio in magno,
horrisoni Æolidæ cùm
pertinaci in se duello,
turbinibus rapidis,
irarum & æstu maximo
incubuêre; ratis
nunc ardua cælo agitur, sidente nunc
æquore in præceps ruit, & propè furuæ
proximè adacta Stygi,
alternat ærumnas vice
ingrata: at horror nauitam
tanti pericli

Duodenarius XLV.

Exanimauit, & atris
ponè oculos Libitina
territat pennis: sui nec
ille magisterij,
non artis vllius memor:
clauus abit manibus,
nauis regitur dominatu fluctuum,
vela, & antemnæ rapiuntur in auras:
terq́, quaterq́, latus
montes aquarum turgidi,
magno fatigant impetu,
proramq́ vellunt.

Duodenarius XLVI.

Ast vbi sydus amicum
fulsit in æquore opaco, &
fluctibus successit hora
sudior, atque polo
infudit opt atum diem,
seminecesq́ viros
grandi arcuit exitio: tunc dulcuit
quod pati durum fuerat, tenebris cùm
obsitus, æthercam

accen-

accendit orbi ſol facem,
ponti tumultuq́ obruto
cunctos ſerenat.

Duodenarius XLVII.

Nè popularibus ergò
inclyta Lechica ventis
huc & illuc differatur:
exitialibus &
alliſa ſaxis, turpia
debeat æquoreis
ludibria conſilij incepti Deis,
Nereo & circumflua, & obruta, fluctus
vltimaq́ acceleret
vitæ pericla; iſtud tibi
qui Patriæ es verus Pater,
ſpectatum, & actum.

Duodenarius XLVIII.

Maxima at elogia orbis,
quæ Tibi ſplendida magno
Principum & Regum fauore
ſunt data, quis numeret?
inſigne vel de Te Tui
iudicium populi

narrare queat merito partum tuo?
veriùs dicam meritò orbis ab armis
hosteq́ Threijcio
erepti, & Europæ vltimo
seruatæ ab impulsu, hostium &
immanitate.

Duodenarius XLVIIII.

Omnigenum populorum, &
Cælicolûm os meruisti,
Maximi quando Monarchæ
quem penes arbitrium est
recludere ingentis poli:
atria, postibus &
Diuûm officio irrequieto, & perpeti
ætheris sanctâ statione tenere
excubias, & opes
istinc beatas promere,
sudore quæstos & Deûm
partiri aceruos.

Duodenarius L.

Maximus iste Dynasta,
religionis & almæ
vnicus Præstes, modò qui
officij potitur *am san-*

amsancti, & ingentis, Tuum
grandibus elogiis,
& compare laude, quasi ex oraculo,
fecit æternùm memorabile nomen,
Lechiadumq; animos
pellexit, vt dùm quæritant
cui sceptra sancta, atque imperi
vim, iusq; sacrum,

Duodenarius LI.

Credere fasq; piumq; est:
nè Tua prætereantur
gloriosis facta in orbe
prodita nominibus:
neu sanguinis pro patria
& fide canâ, adeò
vsq; immemorem, malè gratâ obliuio
obruat, linguaq; animoq; silenti.
nil ita frugiparens
Europa sepostum videt,
quocunq; diffusissimum
metatur orbem

Duodenarius LII.

Quò Tua remigio alto, &

suaue

ſuaue fluentibus auris
fama non peruaſit acta.
ſceptrigerûm vndè Tibi
Regum fauores maximos,
& ſtudio vnanimi
Plauſus populorum, & amicos omnium
Principum ſenſus, velut omnia læta, &
fatidicum augurium,
magnis gubernis Lechiæ,
tantoq́ honori faſcium
latè potentum

Duodenarius LIII.

Protulit. ipſa Tibi Dîîs
proxima Romulidarum
imperij ſemper potentis
innumerabilibus
Auguſta Maieſtas modis;
ſplendidè & eximiè
in luce Quiritûm, oculis & patriæ
maximâ præluxit adoreâ honoris:
Sceptraq́ Sarmatiæ,
rerumq́ ſummam, dexterâ
victrice habendam, inſigniter
pronuntiauit.

Duode-

Duodenarius LIV.

Hoc etiam Dominator
bellipotens opulentæ
Celtiberæ, qui potenti
temperat imperio
Iberiam, quem dissita
vltimo in orbe pauet
Thule, occiduus vel anhelantes vbi
Cynthius demergit equos, & vtrumq́
respicit Oceanum:
pollentis hic oræ potens
Rex, in virorum Principum
Magnâ Coronâ

Duodenarius LV.

Quo potuit, licuitq́
extulit elogio Te,
Lechici testatus atque
promeritum imperij
vitæ periclis, & fide
haud dubiâ in patriam.
& belligeros moderatur iure qui
patrio Celtas, Rhodanumq́, Garum-
atq́ Ararim, arbitrio (namq́,

 infræ-

infrænat æquo, Rex potens
Allobrogum, Narbonis, &
Pyrene quicquid

Duodenarius LVI.

Aeria ambit, & Alpes
quò sua claustra locorum
porrigunt, quod vel Britanni
æquoris vnda ferit,
Cis vltrà Aquitanos agens
carbasa pontigrada:
tanti in populũ imperij Rex Maximus,
Christianorum fidei atq; vetustum
nec leue præsidium:
in luce Regni maxima,
insigni honore, atque inclyto,
Te prosequendum,

Duodenarius LVII.

Fas sibi iusq; putauit:
fædere quem sibi iungat
barbaros contra feroces,
Sceptra vbi Sarmatiæ
faustè prehendas, calculis
voceq; Lechiadum.

præconia

præconia Regum, & honorata hæc habes
bellicæ virtutis & alma trophæa,
quêis tibi perpetuos
æuo triumphos postero,
omniq́ victuros modo
fixisti in orbe

Duodenarius LVIII.

Optime Rex. etenim in Te,
Inclyta tot populorum
vota, & idem sensus æquò
conueniunt studio:
orbisq́ totus maximis
Te indigitat titulis.
affulsit enim aurea nobis pax Tuum
Vnicum ad nomen, nihil improba Enyo
ausa, Eridisq́ statim
extinctæ & oppressæ faces,
exlex nec ardor Ciuium
grassatus in se,

Duodenarius LIX.

Lethiferæq́ Scytharum
consiluêre Pharetræ.
nexibus cùm multinodis,

indeq́, & inde iterùm,
hoſtilium irarum, foret
Sarmatia implicita:
in perniciem fera vis cum Lechicam
arma comportat, furor vndiq́ noſtris
fulmineos iugulis
ſtringit, rotatq́ enſes, metuq
exterret ipſo, atque in dies
crebreſcit eius

Duodenarius L X.

Fama mali; exitio iſti
Tu quaſi ſydus amicum
comprimendo exſurgis, atque
nobiliore modo,
tranquilla, pacata efficis
Omnia; quêis facilè
ſpes porrigitur reducem agris vrbibus,
candidam pacem fore: Cum Tibi fauſta
fata dedêre Lachis
magnam præeſſe ad gloriam,
ſucceſſu & euentu optimo,
hac ſorte rerum.

Duode-

Duodenarius LXI.

Hæc ideò Tibi ſceptra
credita proſperet, autor
qui exſtitit primus, potenti vt
Sarmatiæ imperio
præſis, benignuſq; audias
ceu pater in populis.
Ille influat æthere ſummo gratiam,
ſuggeratq; excelsâ ope Conſilium, quod
cuncta tibi efficiat
his arduis ſub faſcibus
iucunda, quæ te ſoſpitent
annoſum in æuum.

Duodenarius LXII.

Nunc Academia Magne
Rex, Tua vernula, ſemper
quæ Tibi ſupplex, Tuis nunc,
officiosè humilis
aduoluitur Sanctiſſimis
faſcibus, atque ſibi
concredita Regibus à Sanctiſſimis,
ac Tuis olim proauis, atâuiſq;,
iuraq;, ſceptraq;, ceu

Regni inclytum pignus Tui,
deponit ad Regis pedes.
hoc restat vnum

Duodenarius LXIII.

Perfugium à diuturnis
quos tulit impetibus, vel
vt breui absumatur acri
æmulo, & inuidia;
Regis salutari aut manu,
rebus opem miseris
expectet; at erigitur postquam Tui
semper addicti sibi, & auxiliaris
numinis, in memori, &
grato reuoluit pectore,
æuo canendos postero,
amplos fauores.

Duodenarius LXIV.

Hanc sibi spem facit, in Te
præsidium locat, istud
vnicum Regni Lycæum:
quod pietas, & amor
Regum potentum in literas
struxit, & vndiq; vim

contrà,

contrà, validis dedit omne in legibus
robur; hæc dùm vincla tenacia ſoluunt,
atque ſuo arbitrio
fingit, refingit, quilibet
ius, & vetuſtatem noua
expungit arte:

Duodenarius LXV.

Stare diu poterit nil,
cuncta ſuo dirimentur
de loco, dum ſacra legum
vincula diſſolûùnt.
fælicitas verùm Tua
quæ omnia tàm placidè
confecit, opem feret afflictis, Tuam
Dexteram implorantibus, inclyte Regũ.
hoc Tibi quiſq; vouet,
hoc optat, vt ſoſpes diu,
fælixq; viuas, Principum
Sol Optimorum.